

1. Person- og Rejsegodstaksterne.

For disse Taksters Vedkommende har man anset det for rettest kun at foreslaa nogle mindre væsentlige Forhøjelser, der dog i alt vil give en Indtægtsforøgelse af ca. 2 Millioner Kr.

Man har saaledes foreslaaet, at Dobbeltbilletterne til nedsat Betaling afskaffes. Saadan Dobbeltbilletter indenfor en Afstand af 21 km blev ved den forrige Takstforhøjelse hovedsagelig bibeholdt for ikke at gøre Forhøjelsen for Smaarejser, der foretages frem og tilbage paa samme Dag, altfor brat. Under Hensyn til, at Bevarelser af de omhandlede Dobbeltbilletter i og for sig er en irrational Takstnedsættelse, anser man det imidlertid nu for rigtigst at afskaffe dem, hvorved der antagelig kan indvindes ca. 400 000 Kr. aarlig.

Foruden denne Takstforhøjelse, som rammer de rejsende over korte Afstande, foreslaar man at forhøje Indskrivningsgebyret for Rejsegods og Tillægsbetalingen for Befordring med II- eller Eksprestog, hvilke Forhøjelser navnlig falder paa de rejsende over lange Afstande. De tidligere stedfundne Forhøjelser af Indskrivningsgebyret for Rejsegods har ikke virket hemmende paa Mængden af det indskrevne Rejsegods, og i Betragtning af, at en rejsende mod Erlæggelse af dette Gebyr, der nu udgør 50 Øre og 25 Øre henholdsvis ved Indskrivning paa en til fuld Pris løst Billet og paa en Barnebillet, kan faa indskrevet og befordret 25 kg, henholdsvis 12 kg, Rejsegods saa hurtigt, som Køreplanen tillader det, selv over de længste Afstande, finder man det rimeligt at forhøje Gebyret til henholdsvis 1 Kr. og 50 Øre, hvilket antagelig vil give en Merindtægt af ca. 450 000 Kr. aarlig.

Tillægsbetalingen for Befordring med II- eller Eksprestog maa derhos formentlig kunne forhøjes fra 3 Kr., 2 Kr. og 1 Kr. for henholdsvis I., II. og III. Vognklasse til henholdsvis 4 Kr. 50 Øre, 3 Kr. og 1 Kr. 50 Øre. I Billetpriserne for de lange Afstande er en saadan Forhøjelse uden nævneværdig Betydning, og for Rejser over kortere Afstande vil Forhøjelsen medvirke til, at de rejsende i større Udstrækning end nu benytter Person- og blendede Tog i Stedet for Hurtigtog, hvilket man maa anse for ønskeligt. Den nævnte Forhøjelse vil antagelig give en Merindtægt af ca. 1 Million Kr. aarlig.

Foruden de omtalte Forhøjelser kan Taksterne for Abonnementskort mellem to opgivne Stationer, hvilke Takster ikke er fastsatte i Loven, gøres til Genstand for en mindre Forhøjelse, saaledes at der der-

ved kan paaregnes en Merindtægt af ca. 150 000 Kr. aarlig.

2. Gods- og Kreaturtaksterne.

Den foreslaaede Forhøjelse af Gods- og Kreaturtaksterne med 20 pCt. maa anses for forsvarlig under Hensyn til, at de siden 1912 stedfundne Takstforhøjelser gennemsnitlig kun har udgjort henimod 60 pCt., medens de svenske Statsbaner under Krigen har forhøjet Taksterne med noget over 250 pCt. og de tyske Baner med ca. 97 pCt., hvorhos sidstnævnte Baner fra den 1. Oktober 1919 paatænker en yderligere Takstforhøjelse paa 50 pCt.

Forhøjelsen vil antagelig — i Forbindelse med Forhøjelsen af Taksterne for Befordring af Frimærkepakker og Havnebanetaksterne — forøge Indtægten med ca. 13 Millioner Kr. aarlig.

En Sammenstilling af Fragterne efter de nugældende og de foreslaaede Takster for vognladningsvise Forsendelser og for 1 Vognladning levende Dyr findes i det Lovforslaget vedføjede Bilag.

Forhøjelsen af Taksterne for Befordring af Frimærkepakker er i Overensstemmelse med den Forudsætning, der er udtalt i Bemærkningerne til det i Folketinget den 22. Juli d. A. fremsatte Forslag til Lov om Tillæg til Postlov Nr. 288 af 9. Maj 1919, og Forhøjelsen udgør ligesom den foreslaaede Forhøjelse af de almindelige Godstakster 20 pCt. I Forbindelse hermed finder man det rigtigst, at Rabatten ved Køb af Statsbanefrimærker i Ark fremtidig bortfalder.

De foreslaaede Takstforhøjelser vil i Statsbanernes lokale Færdslod kunne gennemføres i Løbet af kort Tid, hvorimod der vil hengaa nogle Maanedere, inden de kan være gennemførte i Forbindelsen med fremmede Baner.

Medens man, da de i Betragtning kommende Forhold ikke kan overses for et længere Tidsrum, maa anse det for rigtigst at begrænse Varigheden af de almindelige Gods- og Kreaturtaksters Forhøjelse til 31. Marts 1921, vil det være lidet hensigtsmæssigt — for Frimærkepakketaksternes Vedkommende endog urigtigt — at fastsætte samme Grænse for Gyldigheden af de øvrige foreslaaede Takstforhøjelser; det vil derimod være rigtigere at give disse Gyldighedstid som de Takstforhøjelser, der er foretagne i Henhold til Loven af 21. December 1918, saaledes at de bortfalder den 31. Maj 1922.

Den samlede Indtægtsforøgelse ved de i det foregaaende omhandlede Takstændringer antages at ville udgøre: